

IN HET OOG LOPEND

Toen Hilde De Leener haar oogartsenpraktijk opstartte, bracht ze die bewust onder in de gezinswoning. Als jonge moeder wou ze er ook zijn voor haar twee kleine kinderen. Intussen zijn de dochters groot en is de praktijk te klein geworden. Door die evolutie was de tijd rijp om uit te zwermen naar een nieuwe locatie. Dr. De Leener liet haar oog vallen op een statig burgerhuis op wandelafstand van haar woning, waar net een restaurant de deuren had gesloten. Vinologische schatten zoals een Château Petrus waren er niet meer te vinden, maar ruimte des te meer. Interieurarchitecten Markey & Schelstraete namen het project onder de loep.

3

4

5

1 > De lange diep doorlopende praktijkruimte is opgedeeld in drie segmenten: de wachruimte vooraan, de balie en tweede wachruimte voor de basisonderzoeken in het midden, en de eigenlijke consultatieruimte achteraan.

2 > De praktijk trekt de aandacht door het zwarte metalen balkvolume waarin de naam van de oogarts is uitgefreesd. 's Avonds versterkt de ingebouwde verlichting de leesbaarheid van de naam.

3 > Het knalgele vlak in de inkomhal waarschuwt voor het trapje naar het toilet en naar de praktijk. Aanvankelijk was dat vlak in dezelfde grijze kleur als de rest van de polyurethaan gietvloer, waardoor het opstapje niet opviel en patiënten struikelden.

4 > Doorzicht naar de wachruimte langs de straatzijde. Verticale foliestroken op de ramen in de voorgevel verhinderen inkijk.

5 > Kwalitatieve, gemotiveerde vaklui zijn belangrijk in een project met veel maatwerk. Hier heeft de schrijnwerker hoogstaand werk afgeleverd, onder andere in de op maat vervaardigde zitelementen, balie en kasten. Achter de balie werd de vroegere schouw omkast en geïntegreerd in een maatwerkmeubel.

6 > De twee wachruimten zijn visueel gescheiden door een goed zichtbare glazen wand met een bruine folie ertussen. Zelfs het tijdschriftenrekje tegen de wand is uitgewerkt in de vorm van een E.

7 > Van in de tweede wachtruimte is er een doorgang naar de onderzoekskamer, waar alle toestellen voor het oogonderzoek staan.

8 > De diep in de praktijk doorlopende open ruimte, de lichte tinten, de comfortabele zitelementen tegen de voorgevel en de natuurlijke lichtinval creëren een gevoel van rust en ruimtelijkheid.

9 > Zicht op de consultatieruimte. Het uitzicht op de achterliggende tuin is aangenaam voor oogarts en patiënten. Links achteraan geeft de deur toegang tot een kleine ruimte waar de piano staat.

Lengterwerking

Rustieke elementen, tierlantijntjes en donkere tinten verhulden de kwaliteiten van de burgerwoning uit de jaren 1930. Maar interieurarchitecten Ann-Sophie Markey en Bram Schelstraete zagen meteen dat het huis veel meer ruimte en opportuniteiten bood dan het etaleerde. De oogarts merkte dan weer dat de structuur, met de op elkaar volgende ruimten, door de lengterichting perfect was voor een oogartsenpraktijk. Door de specifieke manier van onderzoek is het handiger werken in een lange ruimte. Die maakt een logische opstelling mogelijk van de vele apparaten die nodig zijn voor de opeenvolgende stappen van het onderzoek, zodat patiënten gewoon van het ene naar het andere toestel kunnen doorschuiven. Die comfortabele opstelling was onmogelijk in de vroegere, veel te krappe praktijk. Vooral voor de oudere patiënten die moeilijk te been waren en telkens moesten rechtstaan om naar het volgende toestel te stappen, was het onderzoek een hele opgave. En dat nadat ze in de kleine wachtruimte ook al niet hadden kunnen wachten in de meest optimale omstandigheden. Hier leende de oppervlakte op het gelijkvloers zich meteen voor de visuele opdeling in respectievelijk een riante wachtruimte, de onthaalbalie en vooronderzoekzone, en de eigenlijke consultatieruimte met aangrenzend een verduisterbaar onderzoeksklokaal. In de kelder verdieping was plaats voor een kleine zit- en eethoek, sanitair voor de dokter en bergkamer. Op de verdieping kon een huurappartement worden ingericht.

Omgekeerde E

Het pand is gelegen langs een drukke weg die naar het marktplein voert. Parkeerruimte voor de deur is er niet, maar op de website van de oogarts vinden de patiënten een overzicht van nabijgelegen parkeerplaatsen. De praktijk is meteen herkenbaar door het zwarte metalen balkvolume waarin de naam van de oogarts is uitgefreesd. Op de kopse kant bevat het de brievenbus. 's Avonds ondersteunt de ingebouwde verlichting de leesbaarheid van het logo met de naam. Hoofdkenmerk van de nieuwe huisstijl is de omgekeerde E. Die refereert zowel aan de talrijke e's in de naam van oogarts Hilde De Leener als aan het frequent gebruik in de testen voor oogonderzoek. De omgekeerde E, een originele vondst van de interieurarchitecten, keert terug in onder meer de handgreep op de brede pivoterende inkomdeur, het leesrekje met magazines in de wachtzone, en het speciaal voor het project ontworpen linnen behang in de onderzoeksruimte. Namen en symbolen zijn groot en herkenbaar aangebracht, om zichtbaar te zijn voor slechtziende patiënten. Vandaar ook het knalgele vlak in de inkomhal als waarschuwing voor het trapje naar het

8

toilet en naar de praktijk. Aanvankelijk was dat vlak in dezelfde grijze kleur als de rest van de polyurethaan gietvloer, waardoor het opstapje niet opviel en patiënten struikelden.

Vooronderzoek

De interieurarchitecten ontdeedden de woning van alle overtoligheden en herleidden ze tot haar essentie: structuur, licht en ruimte. In het verlengde van de inkomhal bevinden zich twee identieke deuren: een naar het patiëntentoilet, en een naar het huurappartement op de verdieping. Rechts in de inkomhal is het opstapje met de brede deur naar de praktijk. De diep in de praktijk doorlopende open ruimte, de lichte tinten, de comfortabele zitelementen tegen de voorgevel en de natuurlijke lichtinval creëren een gevoel van rust en ruimtelijkheid. Verticale foliestroken op de ramen in de voorgevel

9

verhinderen inkijk in de wachtruimte. Superisolerende en akoestische beglazing tempert het straatlawaai.

Een glazen wand met een bruine folie ertussen – kwestie van goed zichtbaar te zijn – scheidt de wachtruimte van een tweede wachtzone in het middelste compartiment van de praktijk. Daar bevindt zich ook de onthaalbalie waar de assistente de patiënten opvangt, de administratieve opvolging doet en eventueel enkele basisonderzoeken uitvoert. De onthaaldesk is uitgevoerd in stratifié met een bovenzijde in fineer. Het vroegere schouwelement kreeg een omkasting en werd geïntegreerd in een maatwerkmeubel met onder andere de vestiaire en een ondiepe bergkast voor geneesmiddelen. De tweede wachtruimte is gereserveerd voor patiënten die basistesten ondergaan. Doordat die basisonderzoeken al achter de rug zijn als de patiënt bij haar komt, kan de oogarts sneller en efficiënter werken.

10

11

12

10 > In de onderzoekskamer zijn de toestellen opgesteld volgens een bepaald raster, dat aansluit bij de opeenvolgende stappen in het oogonderzoek. Het linnen behang met de omgekeerde E werd speciaal voor dit project ontworpen.

11 > Ook het speelelement voor de kinderen is netjes geïntegreerd in de consultatieruimte.

12 > In de consultatieruimte werd helemaal achteraan, in het verlengde van de kastenwand, een waselement aangebracht.

13 > Oogarts Hilde De Leener.

14 > Interieurarchitecten Bram Schelstraete en Ann-Sophie Markey.

13

14

In het vroegere beroepsgedeelte was geen ruimte voor een assistente die het voorbereidend werk klaarde, waardoor het noodgedwongen een solopraktijk bleef.

Zicht op de tuin

Het derde compartiment van de praktijk omvat het consultatiegedeelte, het lokaal met de toestellen voor de op elkaar volgende onderzoeken, en achteraan een kleine muziekkamer waar de piano staat en de oogarts-pianiste tijdens een stukje pianospel kan ontspannen.

Voor de verlichting zetten de interieurarchitecten in op functionaliteit, energiebesparing en sfeer. Vandaar de combinatie van overwegend tl-verlichting en leds. De lelijke koepels in de praktijkruimten werden op een magische wijze omgetoverd tot sfeerrijke lichtarmaturen 's avonds. Het recept? Onderaan de koepels kwam er plexiglas, daarboven een verduisteringsscherm en tussenin tl-verlichting.

Aangenaam voor dokter en patiënten is het zicht op de achterliggende tuin. De raampartij in de achtergevel brengt de natuur, zon en daglicht binnen. Oogartsen worden verondersteld in het donker te werken als ze de onderzoeken doen. Maar dat raam elimineren om de ruimte volledig te kunnen verduisteren was ondenkbaar voor de oogarts. Temeer daar de aangrenzende onderzoekskamer waar de apparaten staan volledig afsluit- en verduisterbaar is. In deze ruimte zijn de wanden bekleed met het door de interieurarchitecten ontworpen linnen behang, met de omgekeerde E in een grafisch compositiespel.

PRAKTIJKBEHEER VAN THUIS

Een van de moeilijkste taken bij dit project had te maken met het elektrotechnisch puzzelwerk voor de bekabeling, toestellen, server, digitalisering, sturing van functies... Voor die zaken konden de interieurarchitecten rekenen op de vakkundige ondersteuning van de elektrotechnicus die het domoticsysteem installeerde. Die stelde met het oog op het comfort, de flexibiliteit en het beheer de KNX open standaard voor de woning- en gebouwenautomatisering voor. Het softwarepakket is fabrikant-onafhankelijk zodat KNX-producten van verschillende fabrikanten in één installatie gecombineerd kunnen worden. Dankzij het intelligent besturings- en controlesysteem kan de oogarts van in de gezinswoning via haar computer alle functies in de verderop gelegen praktijk sturen, aanpassen en beheren. Verlichtingscircuits aanpassen, de verlichting doen branden als zij er nog niet is, de deur vanop afstand openen, de verwarming en ventilatie bijsturen, de beveiliging uitschakelen, de camerabeelden bekijken... het zijn maar enkele van de vele integreerbare functies die het beheer van het gebouw vergemakkelijken.

Markey & Schelstraete interieurarchitecten

www.markeyschelstraete.be

Ann-Sophie Markey
E. Eylenboschstraat 5 - 1703 Schepdaal
Tel. 0473 59 35 65

Bram Schelstraete
M. Van Torhoutstraat 72 - 9700 Oudenaarde
Tel. 0476 40 66 56